

стей внутренних войск МВД Беларуси объявляются свободными от курения зонами, а сотрудникам милиции и военнослужащим внутренних войск запрещается курение в форменной одежде [2].

Движение молодого человека от зависимости к независимости только тогда принимает позитивный характер, когда сопровождается его движением от безответственности к ответственности. Нахождение позитивного баланса между этими двумя началами составляет основу успешной социализации каждого молодого человека и статусного перехода его в мир взрослых.

Список использованных источников

1. Манько, Ю. В. Социология молодежи / Ю. В. Манько, К. М. Оганян. – СПб. : ИД «Петрополис», 2008. – 316 с.

2. О популяризации здорового образа жизни среди сотрудников и гражданского персонала органов внутренних дел Республики Беларусь, военнослужащих и гражданского персонала внутренних войск Министерства внутренних дел Республики Беларусь [Электронный ресурс] : приказ Мин-ва внутр. дел Респ. Беларусь, 13 сент. 2013 г., № 424. – Режим доступа: <http://www.pravo.by/main.aspx?guid=131823>. – Дата доступа: 29.04.2015.

УДК 343.25

*А. В. Максімік, 1 курс
Навуковы кіраўнік: В. В. Валжанкоў,
старшы выкладчык кафедры
сацыяльна-гуманітарных дысцыплін
Магілёўскага інстытута МУС Рэспублікі Беларусь*

СМЯРОТНАЕ ПАКАРАННЕ Ў СУЧАСНАЙ РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

В статье рассматриваются вопросы применения смертной казни в Республике Беларусь, обращается внимание на актуальность изучаемой проблемы, анализируется уголовное законодательство, приводятся данные по применению смертной казни за последние годы, делается вывод о необходимости сохранения смертной казни.

У артыкуле разглядаюцца пытанні прымянення смяротнага пакарання ў Рэспубліцы Беларусь, звяртаецца ўвага на актуальнасць вывучаемай праблемы, аналізуецца крымінальнае заканадаўства, прыводзяцца даныя па прымяненні смяротнага пакарання за апошнія гады, робіцца выснова аб неабходнасці захавання смяротнага пакарання.

Пытанне аб смяротным пакаранні было актуальным на працягу ўсяго існавання дзяржаў. На ўсіх этапах развіцця грамадзянскай супольнасці

выкарыстоўваюцца імператыўныя меры нарматыўнага рэгулявання грамадскіх адносін. З тых часоў, калі чалавецтва стварыла першапачатковыя формы дзяржаўнасці, смяротнае пакаранне як від крымінальнага пакарання – абавязковы спадарожнік чалавечай цывілізацыі.

Актуальнасць тэмы у цяперашні час абумоўлена тым, што вытанне смяротнага пакарання з'яўляецца даволі складаным і шматгранным. Яно закранае многія аспекты нашай жыццядзейнасці: палітыка-прававыя, сацыяльна-эканамічныя, культурна-псіхалагічныя.

Крымінальнае пакаранне з'яўляецца неад'емнай часткай сістэмы аховы праў і інтарэсаў грамадзян. Памер пакарання знаходзіцца ў залежнасці ад каштоўнасці праў і інтарэсаў, якія ахоўваюцца, таму злачынны замах на жыццё чалавека прадугледжвае самае суровае ў заканадаўстве Беларусі пакаранне – смяротнае пакаранне.

На сённяшні дзень Рэспубліка Беларусь з'яўляецца адзінай дзяржавай ў СНД і Еўропе, дзе практыкуецца смяротнае пакаранне. У артыкуле 24 Канстытуцыі Беларусі гаворыцца: «Смяротнае пакаранне да яго адмены можа ўжывацца як выключная мера пакарання за асабліва цяжкія злачынствы і толькі згодна прысуду ў адпаведнасці з законам» [1].

Адным з пытанняў, вынесеныя на рэспубліканскі рэферэндум 24 лістапада 1996 года, было пытанне: «Ці падтрымліваеце Вы адмену смяротнага пакарання?». Супраць адмены прагаласавалі больш за 80 % выбаршчыкаў. Права памілаваць асоб, якія асуджаны да смяротнага пакарання, мае толькі Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь.

Паводле Крымінальнага кодэксу Беларусі да смяротнага пакарання могуць быць асуджаны асобы за наступныя віды злачынстваў: тэрарызм, спалучаны з забойствам альбо здзейснены арганізаванай групай (арт. 289, ч. 3); забойства прадстаўніка замежнай дзяржавы ці міжнароднай арганізацыі з мэтай правакацыі міжнародных ускладненняў ці вайны (арт. 124, ч. 2); міжнародны тэрарызм (арт. 126); развязванне альбо вядзенне агрэсіўнай вайны (арт. 122, ч. 2); захоп альбо ўтрыманне дзяржаўнай улады неканстытуцыйным шляхам, што пацягнула гібель людзей (арт. 357, ч. 2); генацыд (арт. 127); здраду дзяржаве, якая спалучана з забойствам (арт. 356, ч. 2); тэрарыстычны акт (арт. 359); дыверсію, здзейсненую арганізаванай групай альбо дыверсію, якая прывяла да гібелі людзей або іншых цяжкіх наступств (арт. 360, ч. 2); забойства работніка міліцыі (арт. 362) [2, с. 80–208].

З 2005 па 2011 год да смяротнага пакарання асудзілі 15 чалавек, з іх 9 – ў 2006 годзе. Гэта тлумачыцца тым, што ў 2006 годзе былі вынесены прысуды па справах некалькіх злачынных групавак, абвінавачаных як у цяжкіх, так і асабліва цяжкіх злачынствах. Арганізатараў тэракта ў метро г. Мінска ў

красавіку 2011 года таксама прысудзілі да смяротнага пакарання. Смяротнае пакаранне ў Рэспубліцы Беларусь ажыццяўляецца шляхам расстрэлу [3].

Кажучы аб неабходнасці поўнай адмены смяротнага пакарання, варта пагадзіцца з тым, што гэты працэс можа быць паступовым. Магчымы такія ліберальныя варыянты развіцця падзей, як адмена смяротнага пакарання ў звычайным судаводстве, аднак захаванне яго ў адмысловым судаводстве (напрыклад, у праве ваеннага часу), альбо адмена яго ў якасці эксперыменту на пэўны тэрмін, альбо абвясчэнне мараторыя на прымяненне смяротнага пакарання.

Правільным будзе не павышаць эфектыўнасць карнай сістэмы (хоць гэта таксама немалаважна), а старацца прадухіліць злачыннасць; кажучы вобразна, не падрэзаць траву і нават не касіць яе, а браць пад карань. А карань злачыннасці – у сацыяльных умовах, у сацыяльным асяроддзі. Я лічу, што злачынцамі не нараджаюцца, злачынцамі становяцца, і робіць іх такімі асяроддзе. Трэба выкарыстаць галечу, невуцтва, фактычную юрыдычную няроўнасць і іншыя фактары, якія спараджаюць правапарушэнні. Грамадства ў асобе дзяржавы, якая не змагаецца з такімі заганамі і марудзіць з іх пераадоленнем, само нясе вялікую долю адказнасці за злачынствы, якія здзяйсняюцца членамі дадзенага грамадства.

Як падаецца, што смяротнае пакаранне не павінна выключацца з заканадаўства ні адной краіны. Дзяржава павінна мець магчымасць у выключным выпадку прымяніць дадзеную меру пакарання. Іншая справа, што варта звузіць круг каральных дзеянняў і, магчыма, увесці абавязковы элемент рэцыдыву або колькасны фактар (г. зн. асуджаны павінен здзейсніць не менш за два злачынствы).

Такім чынам, якім бы негуманным актам ні здавалася смяротнае пакаранне, яго адмена (у нашай краіне асабліва) немэтазгодная. Дзяржава, маючы ў арсенале дадзены від пакарання, можа ім карыстацца вельмі рэдка, замяняючы яго пажыццёвым зняволеннем; але бываюць такія выпадкі, калі любы гуманіст і амаль любы праціўнік пакарання скажа, што гэты чалавек не павінен жыць.

Спіс выкарыстаных крыніц

1. Конституция Республики Беларусь 1994 года [Электронный ресурс] : с изм. и доп., принятыми на респ. референдумах 24 нояб. 1996 г. и 17 окт. 2004 г. // Консультант Плюс. Беларусь / ООО «ЮрСпектр», Нац. центр правовой информ. Респ. Беларусь. – Минск, 2015.

2. Уголовный кодекс Республики Беларусь [Электронный ресурс] : 9 июля 1999 г., № 275-З : принят Палатой представителей 2 июня 1999 г. : одобр. Советом Респ. 24 июня 1999 г. : в ред. Закона Респ. Беларусь от 29 янв. 2015 г. // Консультант

Плюс. Беларусь / ООО «ЮрСпектр», Нац. центр правовой информ. Респ. Беларусь. – Минск, 2015.

3. Происшествия [Электронный ресурс] / Naviny.by. – Режим доступа: http://naviny.by/rubrics/disaster/2015/03/18/ic_articles_124_188476. – Дата доступа: 03.04 2015.

УДК 372.881.1

*Е. В. Максимик, 1 курс
Научный руководитель: В. Б. Балабанов,
преподаватель кафедры
социально-гуманитарных дисциплин
Могилевского института МВД Республики Беларусь*

ЭЛЕКТРОННЫЕ СРЕДСТВА ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ КАК СПОСОБ ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ УСВОЕНИЯ ИНОЯЗЫЧНОГО МАТЕРИАЛА

В данной статье рассматриваются вопросы специфики использования электронных средств обучения иностранным языкам с целью повышения мотивации учащихся к обучению, что призвано положительно повлиять на эффективность усвоения дисциплины в целом.

В настоящее время бурно развиваются информационно-коммуникационные технологии, которые внедряются во все сферы общественной жизни, и, конечно, в образовательный процесс. В концепции модернизации образования на первый план выходит современное качественное образование. Достичь высокого качества можно посредством внедрения и использования технологий электронных дидактических материалов.

Существуют различные варианты того, как можно использовать современные компьютерные технологии на уроках иностранного языка: поиск нужной информации в интернете, просмотр фильмов, работа со специальными сайтами, использование различных обучающих игр и программ. Современные технологии педагогов помогают выбрать такой подход в обучении, который обеспечит возможность индивидуального обучения, учитывая способности учащихся.

Обучение при помощи компьютерных программ, во-первых, дает возможность организовать самостоятельную автономную работу каждого ученика, во-вторых, реализует парную и групповую работу под руководством преподавателя. В настоящее время сравнительно доступным и очень результативным